

Potpuno Oslobodenje

*Ovu propoved je propovedao brat William Marrion
Branham 12.07.1959. godine u Jeffersonville-u u
Indiani, USA.*

Potpuno Oslobođenje

1. Nekako nisam znao šta da govorim jutros. Sedeo sam tamo nazad sa bratom Eganom i čuo sam... Bratu Nevilu je rekao nešto tamo, gledajući u mene, a ja sam rekao bratu Eganu: “Da li me on poziva?”

A on je rekao: “Da, zove te.”

Tako sam ja jutros ovde gore da nešto kažem. Razmišljao sam kada sam bio... Ventilator koji se tamo nalazio - bio je glasan, izgleda da zaglušuje vaš govor, kao da taj ventilator negde odvuče glas.

Čuo sam takvo jedno svedočanstvo kada sam bio tamo unutra, da se molim za jednu ženu preko telefona; a onaj koji je primio poruku zaboravio je da zabeleži pozivni broj grada gde treba da se zove – žena Doktora Morisona. I reći ću vam samo šta sam učinio pomoću vaših molitava i svoje. Položio sam ruke na telefon i izabrao broj telefona gde bi to trebalo biti, i zamolio Svetog Duha da idem kod te žene. I mislim da je On to čuo upravo potpuno isto kao što bi On, ako bi mi bili... Vidite? Jednostavno sam položio ruke. I može biti da je to bilo tako kako je to Gospod i želeo. Vidite? Možda je to tako bilo bolje.

3. A onda sam čuo svedočanstva dok sam bio tamo unutra. Neko je rekao da je sestra Rok imala... Mislim da je brat Nevil rekao da je ona mentalno “pukla”. Hajde da se oslonimo na Boga za tu stvar i samo se setite ove jedne stvari: Bog zna Svoje. On zna sve o njima.

4. Da li svi možete dobro čuti tamo nazad? Ako ne možete, ima nešto praznih sedišta ovde gore, možete se premestiti ako želite. I, da vidimo, da li je ovo glavni mikrofon? Da li je ovaj ovde glavni mikrofon? U redu. Videćemo da li ga možemo malo približiti. A šta da ga ovde postavimo, Džin? To bi bilo baš lepo. A ponekad malo i promuknem. Ja propovedam već prilično... Da li je to bolje? Možete li sada bolje čuti?

5. I mi ćemo se sigurno setiti ovih u molitvi. I mi želimo da izvestimo o veličanstvenom skupu dole... Da li gledam na sestru

Rok? Mislio sam da gledam na damu tamo nazad koja je izgledala slično kao ona. Pomislio sam: “Sigurno da ovde sada ne pričam dva puta istu stvar.” I ja sam gledao na nekoga ko je izgledao kao ona, tamo pozadi. Ona se nalazi u bolnici Svetog Edvarda.

6. I tako, u Klivlendu, Tenesiju i takođe i u Kaliforniji, imali smo veličanstvene skupove. Gospod je silno blagoslovio i učinio mnoge stvari. I srećni smo zbog toga; srećni smo što se možemo vratiti nazad među svoje, i izvestiti o dobroti i milosti Božijoj. Tako su oni činili i u Bibliji.

Veoma sam cenio molitve brata Nevila – u stvari brata Beeler-a, način na koji se on molio za ljude, i tražio pomoć i milost. I ako bi samo pogledali napred – uvek, sve što se dešava, naći ćete, da tamo postoji nešto istinski stvarno i originalno u tome. I onda kada brat Nevil dolazi i dovodi te đakone i tako dalje – ovde gore na podijum – da bi izgovorio Božije blagoslove na crkvene priloge. Čuo sam ga kako se moli Bogu za te ljude i kako su se oni molili jedni za druge. I prija mi to kada čujem pastira kako se moli za svoje đakone, a đakoni se onda mole za pastira. Kada vidite da crkva ulazi u jednu takvu saradnju, pa nešto je određeno da se pokrene. Na taj način crkva treba do doći u red. I to mi daje ideju za jednu temu. Trebao sam da govorim o blagoslovima u Kadisu i kako su odbacili da čuju izveštaj uhoda – no, onda sam se predomislio da govorim nešto drugo.

8. A sada, što se tiče isceljenja, imam jedno malo svedočanstvo koje želim da iznesem. Nadao sam se da ću videti svog sina Bilija, tamo nazad, jer on to ima u svom džepu. I Bili se sada bolje odnosi prema skupovima nego što je to ranije. Bio je nervozan i uzrujan, i on bi nekako rekao ljudima: “Ooo, idi i sedi, idi sedi na mesto. Ja ću vam dati molitvenu karticu.” No, nedavno sam primetio da je bilo ljudi na skupovima za koje je on osećao tako veliko sažaljenje, da bi ih – ako nije imao dovoljno preostalih molitvenih kartica – doveo bi ljude u sobu i tako bih se ja molio za njih.

9. I tako nešto se desilo u Čikagu zadnji put, i voleo bih pročitati to pismo ako bi on ušao. Nisam imao prilike da ga vidim. Nisam znao da ću jutros doći ovamo, i da ću trebati - trebati to pismo. No, ja jednostavno razmišljam o njemu kada vidim toliko puno bolesti. I evo kako je sve to. To je pismo svedočanstva koje sam čitao u novinama (nije mi to bilo rečeno), to su bile novine koje su kritikovale Oral Roberts-a, koji se molio za ženu - obolelu od šećerne bolesti – a potom umrla. I ja, nisam... Kao Amerikanac, ja volim da slušam zakon i čoveka koji je na vlasti, no mislim da ovo nije pravedno. Pitam se da li bi bili voljni da stave sve one za koje se Oral Roberts molio i koji su bili isceljeni, a od kojih su lekari odustali. Pitam se... samo da to sada preokrenemo. Vidite? Oni to ne bi učinili. I mislim da ih je đavo toliko zbrkao, da..., a Bog je to dozvolio, da će za to morati da odgovaraju na dan suda. No ja znam hiljade ljudi, za koje se Oral Roberts molio, koji su bili na samrti a sada su dobro.

10. Tako, vidite, oni su nepravedni u vezi toga. Oni će vam izneti svoju stranu – kritičku stranu, ali neće izneti i drugu stranu. Dakle, novine bi trebale da informišu javnost o stvarima koje se dešavaju. Onda mislim, ako bi ljudska bića brinula jedni za druge, i ako bi neko bio isceljen, istinski isceljen, sve novine u Sjedinjenim Državama bi trebale da objave članak o tome. No, ne čuje se da tako čine. Ne, odnesite im tamo tako nešto, oni će se kikitati, smejati tome, i odbaciće; ali ako se tamo može nešto kritikovati... To samo pokazuje da je ova nacija spremna za sud. Tako je. A sud mora doći i nema načina da se on izbegne, i oni samo gomilaju vatru na svoje glave, i tako dalje; i tako razaraju osnovna načela. Novine, njihovo načelo je da informišu javnost ako se nešto dobro ili loše dešava. Ali oni su se udaljili od svojih načela. I kada se oni udalje od svojih načela, onda oni – oni neće služiti dobro svojoj svrsi.

11. Isto je tako i sa crkvom. Kada se crkva udalji od svojih načela, onda ona nikada ne može dobro da služi svetima. Mi moramo ostati zajedno, moramo se objediniti. Moramo biti jednodušni i jednomisleni. Ili nikada nećemo služiti Bogu ili

narodu sem ako nismo jednodušni i jednomisleni; da se držimo Biblijskih načela i stvari koje je Bog rekao da su ispravne. Mi ih se uvek moramo držati.

12. Bili se zavukao u sobu u Čikagu, on... Neko ga je posetio, jedna žena sa mužem koji je imao rak pluća i umirao je, a žena mu je bila žrtva poliomelitisa u invalidskim kolicima. Ona je pokušala da se brine o čoveku koji skoro da nije mogao ustati zbog raka na plućima. A Bili mu je rekao... rekao je: "Žao mi je gospodine." Rekao je: "Rado bih vam dao molitvenu karticu," i rekao je – "ali mi nije preostala ni jedna."

A on je rekao: "Pa, u redu sinko." Rekao je: "To je u redu." Rekao je: "Pokušali smo da dođemo ovamo, ali nama je to veoma nezgodno."

Bili je rekao: "Reći ću vam šta da radite." Rekao je: "Idem da dovedem tatu, i uvešću ga unutra i onda ću ga izvesti napolje." I rekao je: "Kada krenem, čim čujete njegovu poruku," rekao je: "onda vi i žena uđite u tu malu prostoriju kroz koju ću da prođem i dovešću ga da se moli za vas."

"Ooo," rekao je: "to je pravi odan sin. To je sasvim dovoljno." Vidite? Potreban je pravi pristup. Vidite? "To je dovoljno. To je fino." Vidite?

16. I to veče, Bili, kada se vratio tamo, i dalje nasuprot onome što je rekao, jer je tamo njegov zet, koji je krvario iz pluća, i njegova snaja koja je krvarila od čira u stomaku; oni su takođe došli sa njim; teško su hodali i njima je pomagao da uđu. Morate onda da pazite, jer ćete imati puno prostorija. Vidite? No, mi smo se pomolili sa njima. Dobili smo pismo preko pošte da je čovek potpuno ozdravio od raka pluća; a žena, žena iz invalidskih kolica je na nogama i kreće se normalno kao što je i ranije. Čovek, kome su krvarila pluća od tuberkuloze, je potpuno zdrav; a njegova žena je ozdravila od čira. Njih četvoro je potpuno ozdravilo, i pitam se, da li bi novine bile voljne to objaviti? Vidite, vidite? Vidite? Ooo – no Bog je i dalje Bog. On jednostavno čini stvari na Svoj sopstveni način, znate već; i On je toliko dobar. Mi smo toliko srećni da znamo da je On Bog.

17. Govorili smo nedavno o jednom malom propovedniku za koga znamo da je išao okolo i molio se za bolesne i sve ostalo, i on je otišao da se moli za jednu osobu u bolnici u Lojevilu, slučaj tuberkuloze, a dotična dama je umrla. Mali čovek je rekao: “Pa, nema potrebe... Bog nije... Nema Boga; On bi držao Reč.” I, “ja sam je pomazao baš kao što je Biblija rekla. Ako On ne drži Reč, onda On nije Bog.” Rekao je: “To je samo obična knjiga.”

Dakle, to bi moglo tako izgledati dok ne upoznate Boga. To jeste deo Pisma, ali nije celo Pismo. To je na bazi vere samog pojedinca. Vidite?

19. I rekao sam mojoj ženi, rekao sam: “Toliko se puno stvari desilo, da jednostavno znam da je sve to tako. Ne znam šta će se desiti sa mnom na kraju. I ja mogu otići isto tako. Ako Bog ikada ukloni Svoju ruku milosti sa mene, otići ću na isti način. No, dokle god će On držati Svoju ruku milosti i vodstva nada mnom, ja ću nastaviti dalje.” No, pitao sam Medu; rekao sam: “Ko je to bio u sobi tog jutra, nakon što sam imao viziju kada sam video svoju malu devojčicu, Šaron?”

20. Samo da kažem, ne tako davno, na neki način sam se onesvestio; i sedeo sam na ulici. I vi znate moju priču o toj viziji o njoj nakon... Pogledao sam, kako mi dolazi sa strane i pojavila se mlada devojka ovde niz ulicu u Džefersonvilu; bilo je potpuno isto kao i u toj viziji. Morao sam da sklopim ruke. Toliko je izgledalo identično viziji moje male Šaronke; a ona je onda bila mlada žena.

I nakon te vizije tog jutra kada je u slavi, ja... Hop mi je govorila, zagrlila me je oko ramena i govorila: “Nemoj brinuti za nas, Bil. Nama je ovde bolje.” A ja sam upravo pokušavao da izvršim samoubistvo. I ona je rekla: “Nemoj da brineš. Obećaj mi da više nećeš brinuti.”

I rekao sam: “Ja to ne mogu obećati, Hop, zato što ja – ja brinem. Ne mogu tu ništa.”

23. I ja sam izašao iz te vizije, i stajao u mračnoj sobi. I nije bila vizija, niti mašta, već su njene ruke i dalje bile oko mene. I ona me je milovala. Pomislio sam: “Pa čekaj malo. Ovo nije...”

Nisam znao u tim danima kako da to nazovem, viziju; nazivao sam to transom. Rekao sam: “To je... njene ruke su i dalje tamo.” Rekao sam: “Hop, da li si ti ovde?”

Rekla je: “Bili, obećaj mi da se više nećeš brinuti o meni i o Šaronki,” jer ja sam se nalazio na kraju puta; bio sam spreman da izvršim samoubistvo. Rekao sam: “Obećavam ti.” I ona me je zagrlila i milovala rukama. I onda sam rekao: “Hop, gde si?” Podigao sam se i uhvatio mali lanac na svetlu i povukao ga. Obišao sam okolo, i pogledao na svaku stolicu da vidim da li ona sedi tamo. On je Bog. On je isto toliko Bog i danas kao što je On bio na Gori Preobraženja, kada su se Mojsije i Ilija pojavili. On je još uvek Bog.

25. Mi bismo mogli proći kroz mnogo nevolja i kušnji. Samo se setite, postoji Neko ko to zna, osvetljava put, čini to stvarnim. Ne znam šta je iza zavese, ali jedno znam; ja se sežem ka gornjem pozivu, i svaki dan pokušavam da živim za taj veliki događaj, koji će se desiti jednog dana kada ću Ga videti licem u lice i ispričati priču spašen milošću. To je dan za koji ja živim. Ostavljam stvari koje su za mnom, koje jesu, želim nastaviti dalje – samo da nastavim ići dalje.

26. Želim da ova zajednica – sada koji ste na nogama – želim da nastavite trčati k belegu gornjeg zvanja. Šta god da činite, držite se jedni drugih, budite isključivi koliko god to možete, ali uvek sa ispruženim rukama prema napolje, da bi zadobili još nekoga, da ih uvedemo. A što se tiče ove vere koju sada propovedamo i za koju se ozbiljno borimo, da se niste mrdnuli ni santimetar od toga; jer ako mi verujete da sam Njegov sluga, ovo je Božji program. To nikada neće biti među većinom. Uvek će to biti manjina, uvek je tako bilo i uvek će i biti. No upamtite, pisano je: “Ne boj se malo stado; to je volja Oca vašega da vam da Kraljevstvo.”

27. Dakle, postoji jedna grupa službi u našoj crkvi, đakoni, staratelji, nadglednik nedeljne škole, pastir, način na koji je naša crkva postavljena u red. A vi ste narode izabrali te službe i pastira. A ja sam samo glavni nadglednik da bih bio siguran da se

sve odvija na ispravan način, da posavetujem i tako dalje. Vi ste izabrali svog pastira; vi ste izabrali svoje staratelje; vi ste izabrali svoje đakone; vi ste izabrali svaku službu koja je ovde u crkvi – vi ljudi. I dužnost vam je da podržite te ljude (Vidite?) jer oni će praviti greške. Oni su smrtnici; oni su samo ljudi i praviće greške. No, ako bi predsednik Sjedinjenih Država napravio grešku, da li bi ga odbacili kao predsednika? Mi bi to zaboravili i nastavili dalje. Na isti način želimo da činimo i u našoj crkvi.

Slušao sam ga dok se molio pre par minuta za te đakone, i čuo sam tamo nazad svedočanstvo kraj vrata od staratelja, kako ste svi jednodušni. Dakle, ostanite tako. Vi članovi ostanite sa svojim starešima, đakonima i pastirom. I upamtite, kada to sve tako objedinite, upamtite da je to đavolov posao da nađe način da to rasturi. Dakle, to je uvek tako bilo i uvek će tako i biti. No vi podržite službe među vama i to je ono o čemu ću govoriti.

28. A onda, takođe imam jutros ovde nešto za oglasnu tablu, u vezi sastanka odbora i njihove uprave. To će biti na oglasnoj tabli, a imam i kopiju za brata Robersona koji je predsedavajući starešina. A imam kopiju i za brata Kolinsa, mislim da on ima ulogu predsedavajućeg đakonskog odbora. I sve te službe su postavljene prema Pismu i one moraju da funkcionišu po pravilu Pisma, onog što treba da čine. Radi toga, staratelji imaju sopstvenu samostalnu službu. I đakoni imaju svoju sopstvenu samostalnu službu. I nadglednik nedeljne škole ima svoju samostalnu službu. A pastir je glava stada.

29. Dakle, svaka od ovih službi ima nešto zajedničko. A ja mislim da vaši sastanci ne trebaju biti zajednički, već treba da budu prema službama. Jer đakoni nemaju šta da kažu starateljima sem ako nemaju neki posao da im predstave. I obrnuto; staratelji su postavljeni nad finasijama i nad stvarima vezanim za zgradu i oni nemaju ništa sa đakonima. Đakoni su policajci u crkvi i pastirevi pomoćnici. Staratelji upravljaju celokupnim vlasništvom. Staratelji nemaju ništa sa duhovnim poslovima, a đakoni nemaju ništa sa finansijskim poslovima. To tako mora

biti. A upravitelj nedeljne škole je nad nedeljnom školom. Tako, ja sam sve to ispisao, otkucao, da bi to bilo na oglasnoj tabli.

30. Dobićemo takođe i okvir onoga što crkva veruje, i ja sam taj okvir pripremio ovde u crkvi; ono što mi ispovedamo i načela vere, crkvenu doktrinu. Dakle, da bi bili crkva, moramo imati doktrinu.

Mi ne povlačimo neku granicu i kažemo: “Mi idemo samo dotle.” Mi idemo onoliko daleko u zajedništvu sa bilo kim dokle nam Bog omogućava da idemo u Njegovom Pismu sa ljudima. Dakle, zbijte se; budite jednomisleni, jednodušni, i idite za Bogom. To je način na koji Bog želi da mi činimo. Dakle, da se pomolimo a potom da otvorimo Reč.

32. Ooo, voljeni Gospode, sada treba da pristupimo Božanskoj Reči, ili čitanju ove Reči. Neka Tvoj Sveti Duh protumači nama ono za čim imamo potrebu. I neka bi govorili, Gospode i delovali i živeli, znajući da smo mi svi Tvoja deca po milosti, pošto si nas Ti pozvao. Neka bi ovde bilo takvo jedno zajedništvo u crkvi, videći da smo upravo na putu da pređemo u jedan veliki pokret, tako osećamo, da dovodimo i druge propovednike da idu napolje u polje gde, ako ćeš me Ti poslati u različite krajeve sveta da tamo postavimo veru, i da imamo propovednika spremnog i voljnog, uvežbanog da preuzme stvar. I neka ta vera koja je jednom zauvek predana svetima, koju mi svi smelo zastupamo, postane krug po svetu. Daruj to, Gospode. I neka bi ova mala travnata livada, kao što je bila onog dana kada smo je posvetili Tebi, neka se ovde podigne jedna crkva, Gospode, iz koje će odlaziti propovednici i evanđelisti i učitelji i misionari u sve krajeve zemlje.

33. Jutros bi molili za poseban blagoslov za našeg brata i sestru Stiker koji su sada bolesni. No, znamo da smo svi mi stavljeni na te testove. Svaki sin koji dolazi Bogu mora biti karan i okušan. I ako mi lako odustanemo i vratimo se nazad, onda smo nezakonita deca, a ne Božija deca. Daruj bratu i sestri Stiker snagu i silu da se vrate na polje svoje dužnosti. Ako moraju i da prose za hranu, neka Tvoja ruka blagoslova bude nad njima. Jer

mi ne znamo, ali to bi moglo biti kroz sam trud, koji si Ti pokazao afričkim urođenicima šta je to pravi hrišćanin. Daruj to Gospode. A sada, neka sve bude učinjeno po Tvojoj volji.

34 Blagoslovi pastira, brata Nevila. Molimo se, Gospode, da ga načiniš pravim pastirem stada, kao što si to činio i u prošlosti. I nećemo zaboraviti njegovu ljupku malu ženu koja je veoma bolesna. Neprijatelj bi želeo da ostavi brata Nevila sa tom grupom dece bez majke, ali mi zastupamo i stavljamo verom Krv Isusa Hrista između neprijatelja i naše sestre. Neka bi Tvoj Duh Gospode, bio silan nad njom, znajući da su sve žene određene da prožive kroz ovu mračnu dolinu ovog doba, no molimo se da Ti budeš sa njom. Blagoslovi tu malu decu. Ona će sada biti nervozna i osetljiva, no može li Sveti Duh biti kraj vrata milosti sve vreme za tu porodicu.

35. Blagoslovi naše Veće staratelja, našeg brata Vuda koji je tamo, i našeg brata Egana, brata Robersona i sve ostale – Gospode. Ćakone, staratelje, i sve koji su ovde udruženi sa crkvom, molimo se Gospode, da im daruješ da služe svoj red u svetosti i pravednosti. Blagoslovi one, koji su služili u prošlosti. I molimo se da i dalje budeš sa svima nama, da bi bili poznati kao crkva jedinstva i Duha i ljubavi Gospodnje. Sada se molimo da nam Ti razделиš Reč prema našim potrebama, pošto budemo čitali iz Tvoje pisane Reči; jer mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

36. I u molitvi, razmišljao sam dok smo bili blagoslovljeni odnosno tražili blagoslove za naš moderni – za naše novo Veće staratelja i tako dalje, razmišljao sam o bratu Flimenu i bratu Dikmenu i o onima koji ovde sede, koji su ranije dobro služili. I mi smo zahvalni Bogu za njihovu odanu službu. Neka Gospod uvek bude sa njima da ih blagoslovi i da im pomogne. Želim čitati pre nego... Samo se sada setite, oglasne table i tako dalje; i o dolazećim skupovima.

37. Srećni smo što je jutros sa nama, pa, mogao bih to reći na ovaj način, čovek koji mi je bio veoma drag u prošlosti, a i sada mi je drag, dobar brat, Fred Sotman iz... i njegova žena iz Saskatchewan-a u Kanadi, ovde je da bude saputnik sa nama, u

našoj naciji, kao jedan putnik; no sa nama u zajedništvu, voljeni brat, brat Fred Sotman koji tamo sedi. On je vodio za mene kampanju kada sam bio u Kanadi.

I još jedan dragi brat koji je takođe bivši Kanađanin, koji je bio poslovni čovek, i može dokazati svetu da ne možete previše dati Bogu. On i njegov brat su osnovali jednu fondaciju da bi finansirali jednu zgradu, odnosno fondaciju za inostrane misije, jednu fondaciju. I zvali su me u Okland na jedan skup, i rekli su mi da imaju novac, i oni su to sponzorirali u potpunosti iz svoje fondacije.

39. Brat Fred i ja smo to pokušali sa nešto novca, kojeg je imao brat Fred, koji nisam želeo uzeti kao pojedinac. Tako, da smo odlučili da ga damo Kanađanima i da čak ne uzmemo ni priloge, no to sve nije išlo baš tako dobro. Skupovi su bili dobri, ali pošto nismo uzeli priloge... Ne marim, ako je crkva vredna stotine miliona dolara, vi i dalje dugujete to Bogu, da pokupite priloge. To je deo proslavljanja. I vi poharate to... Koliko god da sam ja bio protiv novca i stvari kao što su te, uvideo sam kada čovek pogreši, onda mora priznati da je pogrešio, jer smo brat Fred i ja videli da to i nije baš najbolje ispalo.

40. I brate Borders, kada sam napustio brata Freda i došao do tebe u Okland, rekao sam: "Nemoj to učiniti. Ti samo pošalji tanjir za priloge, i koliko god da to bude, stavi to nazad u svoju fondaciju za neki drugi skup negde."

I pre nego se služba završila, brat Borders i njegov prijatelj su došli do mene i rekli: "Koliko god da smo uložili u skup, već je prikupljeno."

A onda, pre nekoliko dana on je napravio aranžmane za skupove u San Hoseu u Kaliforniji, gde je on imao, pretpostavljam šezdeset ili sedamdeset crkava u dolini, razno raznih vera i svi su saradivali. Imali smo divan skup i vraćamo se ponovo u novembru. Srećni smo što ste sa nama. Brat Borders i brat Fred sede tamo nazad i ti ljudi imaju... možda su za vas stranci, ali oni su mi bila dragocena braća tamo napolju na misijskim poljima, boreći se čvrsto za veru koju mi zastupamo.

Bog vas blagoslovio, braćo. Mi smo srećni da vas imamo ovde jutros u maloj staroj zajednici; ništa posebno da bi se gledala, no ima nečega ovde po čemu znamo da Bog živi ovde unutra. Vidite li? Tako da smo mi radi toga srećni. A tu su i druga draga braća, ako bih imao vremena da ih pomenem, koji su danas sa nama.

43. Ja naslućujem i molim se, da u sledećih nekoliko dana, ako je Gospodnja volja, želim da idem... osećam se vođen, no nisam javno objavio taj skup u Ohaju da bih bio sa bratom Sulvanom na kampu, za kratko vreme. To je samo oko dvesta kilometara tamo gore, pretpostavljam Džin, nešto otprilike toliko. Možete imati lepo putovanje ako niste isplanirali svoj odmor, ako će nas Gospod nastaviti da vodi. Veoma fin čovek, i mi veoma cenimo brata Sulvana. On je zapravo gradonačelnik, i bio je... zapravo bivši gradonačelnik, jedan staromodni Kentakijac. To je sve što ja mogu reći o njemu. Kada sam ga nedavno sreo u... Oboje smo odrasli tamo u planinama Kentakija, i rekao mi je: "Da li još uvek imaš asafretida-u oko svoga vrata, Bili?" [Asafretida po Random House rečniku je: "mek, smeđ grumen gumenaste smole koja ima gorak i nadražujući ukus koji je jezivo gadan, dobijen iz korena nekoliko blisko-istočnih biljaka, koje pripadaju Ferula rodu peršuna, što se ranije koristilo u medicini."- Prevodilac.] Dakle, onda znate koliko je on Kentakijac. Dakle, okrenimo se... Ne ignorišem moju braću ovde iz Kentakija, brata Džefrija i tako dalje. I ja sam sam Kentakijac, vi to znate. Reći ću vam šta smo mi; mi nismo Kentakijci a niti smo mi Amerikanci; mi smo putnici i stranci; mi čekamo na dolazak grada.

44. Dakle, hajde da čitamo par minuta iz Knjige Izlazak. Želeo bih čitati iz 23.-će glave, od 20.-og stiha, zaključno do 23.-eg... I želim iz toga da izvučem temu "*Potpuno Oslobođenje.*" I neću sada dugo govoriti dok još čekam da vi otvorite vašu Knjigu i glavu.

Evo, Ja šaljem Anđela Svog pred tobom da te čuva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti pripremio.

Čuvaj Ga se, i slušaj Ga, nemoj da Ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greh, jer je Moje Ime u Njemu.

(Siguran sam da ova zajednica zna ko je bio ovaj Anđeo.)... *Moje Ime u Njemu.*

Nego ako Ga dobro budeš slušao i tvoriš sve što kažem, Ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

Jer će Anđeo Moj ići pred tobom i odvešće te u zemlju Amorejsku i Hetejsku i Ferezejsku i Hananejsku i Jevejsku i Jevusejsku i Ja ću ih istrebiti.

45. Neka Gospod blagoslovi Svoju Reč dok budemo sada govorili izvesno vreme, ako ste se pomolili. Razmišljao sam o toj temi “Potpuno Oslobođenje”. Crkva je bila u manjini; uvek će to biti u udovima dok ne dođe Isus. No, ona živi ispod privilegija (standarda) koje im je dao Bog. Ako bismo to samo znali, ovo je crkva živog Boga, a ne Branhamova Zajednica, jer Branhamova Zajednica je samo deo toga. Postoje i druge ovakve zajednice u zemlji.

46. Večeras brat Snelling ima službu krštenja; zaboravio sam da mi je brat Kurtis rekao da to objavim, odnosno juče mi je rekao da će on to imati. On ima službu krštenja i ako ovde ma ko do sada još nije kršten, bratu Snellingu će biti drago da to učini večeras. To je Crkva Svetosti u Utici. I brat Junior Džekson u Novoj Alebani... I postoji mnogo takvih crkava u zemlji, no mi svi živimo – tako izgleda – na poraženoj strani, manje ili više.

Čuo sam da je brat Nevil objavio jutros tamo nazad, tako da mi je to nekako došlo na um, kako izgleda kao da se ljudi udaljuju od oslobođenja. Izgleda da je to nešto što su ljudi videli na taj način da oni to izguraju napolje na jednu stranu: “Ooo, pa, Bog to može učiniti.” Ali to nije pravi odnos prema tome.

48. Dakle, kada je Mojsije bio pozvan od Boga, on je bio potpuno, kompletno prorok. Kada Bog pošalje čoveka da nešto učini, On ga potpuno opremi sa svim što mu je potrebno. Ako Bog poziva čoveka da bude propovednik, On nešto stavlja u njega čime će propovedati. Ako ga poziva da bude učitelj, On stavlja nešto u njega čime će učiti. Ako ga On poziva da bude prorok, On stavlja nešto u njega da gleda vizije i da bude prorok.

Bog uvek kompletno oprema Svog čoveka. I to je upravo ono što je On učinio kada je On poslao Mojsija u Egipat. On ga je vaspitao na određeni način, i školovao ga na određeni način, i oblikovao ga je, načinio i izvajao ga je. Nakon što je On obećao Abrahamu, stotinama godina ranije, da će On izbaviti narod, čak je onda još imao u Svom umu da će načiniti Mojsija upravo na način kako je Mojsije bio načinjen. Mojsije je bio kompletan prorok. I budući da je bio kompletan prorok...

49. Onda upravo kao što je to i sa vama, ako ste hrišćanin. Bog ne pravi polu-hrišćane; Bog pravi kompletne hrišćane. Bog ne pravi polovične propovednike, no propovednik može biti polovičan. Bog od Svoje dece pravi Hrišćane, ali oni su ponekad polovični hrišćani. No nije Božija namera za njih da oni budu takvi. To su njihovi sopstveni putevi koji su pomešani sa Božijim planom za njihov život, i to je ono što ih čini da budu onakvi kakvi jesu. Bog ne želi da oni budu polovični hrišćani ili polovični propovednici, i da prave kompromise na ma kojoj strani. Ili ih On želi da onda potpuno stoje na prelazu.

Dakle, Mojsije... Bog ga je učinio potpunim prorokom za potpuno oslobođenje. I Mojsije je bio potpuno predan u Božije ruke. To je razlog da je to od njega načinilo ono što je on bio. On je bio do te mere potpuno u Bogu, da mu je Bog mogao verovati.

51. Pitam se jutros, kao hrišćani, da li smo predali svoju sopstvenu volju, i predali sebe toliko potpuno Bogu, da nam Bog može verovati do mesta do kojeg nas je On postavio. Pitam se jutros i sam, da li mogu biti toliko predan Bogu da mi Bog može verovati; da može verovati bratu Nevilu; da može verovati našem veću staratelja, ili veću đakona ili članovima naše crkve. Svi mi imamo mesto i imamo dužnosti.

Propovednik ima mesto dužnosti da stoji i da propoveda neistraživa Hristova bogatstva bez kompromisa, ako je on pozvan da bude učitelj. On neće poštediti niti jednu stvar, za ma koju osobu ako je pozvan da bude propovednik.

53. A crkveni član – on je pozvan da bude član ove određene grupe, onda on ne treba da pravi kompromise. Ako crkva veruje

da mi ne treba da se kockamo, onda član ne treba nikada ni da dotakne kartaroški sto. Mi ne verujemo u pijenje alkohola; on bi onda trebao u potpunosti da okrene glavu od alkohola. Ako mi ne verujemo u kocku i u pušenje, onda član ove crkve nikada ne treba da dotakne tako nešto. Bog daje potpuno oslobođenje. Kada mi... On će to učiniti ako mi sebe potpuno predamo Njemu. Ako mi sebe u potpunosti predamo u Njegove ruke, onda Bog može da živi u nama, Hrist Nada slave. On onda može Sebe odražavati kroz nas pošto se mi uklanjamo sa puta; i onda su naše misli Njegove misli. Možete li zamisliti da Hrist puši cigaretu? Možete li zamisliti kako Hrist pije ili igra karte? Ako je vaš duh deo Njegovog Duha, On želi da to bude na temelju vašeg ispovedanja. Ali vi dozvoljavate đavolu da uđe unutra i preuzme stvar i sve vreme u svom srcu, skroz dole duboko, vi znate da grešite dok činite te stvari.

I kada bi jedan član govorio protiv drugog člana; vi znate da je to pogrešno. Vama je zapovedeno da se molite jedni za druge, ne da govorite jedni protiv drugih, već da volite jedni druge. I ako je neko dole, hajde da ga podignemo, pomozimo mu. Dakle, to –to nas čini neprikladnom grupom vernika. Dakle, kada se tome ne podređujemo, onda se mi ne podređujemo Bogu i mi ljutimo Boga. I radi toga, naša crkva, naši ljudi ne mogu prosperirati, crkva ne može ići dalje, zato što mi razjedinjujemo. Kao što je Isus rekao: “Malo kvasca uskisne testo.”...

54. Dakle, ako crkveni odbor ili ako bi đakoni došli i rekli da razmišljaju o tome da bi trebali izgraditi novu crkvenu zgradu. Ako su to izglasali đakoni, a staratelji su konsultovani i oni nemaju novaca da to učine, onda oni imaju program izgradnje kao što mi sada to činimo. I onda to dođe do celog zbora, kao što mi to treba da budemo, jer cela crkva je suverena. Pa ako crkva izglasa izgradnju nove zajednice, onda svi mi treba da zajedno sarađujemo u izgradnji te nove zajednice.

Iskreno da kažem, kada su mi govorili o novoj zgradi, ja sam bio protiv te ideje. Tako je. Rekao sam: “Nama nije baš potrebna potpuno nova zgrada. Ja ću verovatno otići odavde

veoma brzo kao što mi je Gospod – ako se desi ono što mi je On pokazao. Šta će nam nova zgrada? Mi nemamo čak ni novca.”

56. Onda sam došao dole i osetio šta crkva oseća, jer izgledalo je kao da većina crkve to želi da učini. Šta sam onda učinio? Žrtvovao sam svoje sopstvene misli i krenuo sa crkvom. Naravno, učinimo to, ako smo tako već bacili kocku. Tako je to bilo u Biblijskim vremenima, onako kako je crkva izglasala. Suverenitet je u grupama ljudi kada se oni sastanu. Snaga se nalazi u jedinstvu. I tako radi toga, rekao sam: “Sigurno, ako crkva tako želi, ako je to ono što Bog želi, On ima više autoriteta da glasa kroz celu grupu ljudi nego kroz mene, jer nisam imao viziju da bih rekao da to ne treba da bude.” Tako, mi idemo sa crkvom i krećemo se sa crkvom. I ja sam iza toga da učinim sve što mogu, vidite, da pomognem crkvi.

57. To bi trebao biti motiv svakog hrišćanina i svake osobe u crkvi, da se ujedini i da zbijemo redove. Šta god bi crkva izglasala, to je ono sa čime treba da stojimo. Da kažemo na primer: oni žele nešto promeniti u crkvi. Pa onda, ako to žele staratelji ili neko drugi to želi, đakoni, oni žele nešto promeniti; to onda dolazi pred crkvu, onda crkva zajedno... I ako naša – ako je naša ideja malo drugačija od onoga što čini cela crkva, onda žrtvuemo tu ideju, zato što je to jedini način da možemo biti ujedinjeni. I ako ova crkva nastavi dalje na način na koji ste sada i budete ujedinjeni, Bog će... To je onda neograničeno šta će On učiniti – ako zbijemo redove. Mi moramo zbiti redove. To je kako mi želimo da bude, tako kompletni jedni sa drugima i onda toliko kompletni u Božijim rukama.

58. I onda moramo da imamo čoveka za koga verujemo da propoveda Božiju Reč. Ako čovek to ne čini, onda uzmite nekoga ko to radi. To je način na koji moramo da se držimo. Ako veće staratelja ne podržava ono što je ispravno, onda je to vaš posao da izaberete nekog ko će podržavati ono što je ispravno. I onda kada to učinite, stanite sa time. To je na vama. Stojte sa time. I svi zajedno mi stojimo za jednu Stvar; to je Bog.

Ako član pogreši, nemojte ga odbacivati; pomozite mu, podignite ga, budite zajedno, čujte se jedni s drugima. To je ono što je Pismo reklo. Kada mi pogrešimo, treba da idemo pred Boga. A pre nego što idemo pred Boga moramo ići pred osobu koju smo povredili.

60. Upravo sam to morao učiniti. I znao sam da sam pogrešno postupio; lagao sam, i naveo i svoju ženu da laže. Verujem da sam vam rekao o tome ovde u crkvi. To je bilo pre nekoliko dana ne tako davno; bilo je to pre oko šest nedelja. Advokati su me toliko namučili oko ove poslednje istrage, da skoro više nisam znao ni gde sam. Upravo sam otišao kući iz kancelarije da bi večerao a pozvonio je privatni broj telefona i Meda je otišla da se javi na telefon. Prekrila ga je rukom i rekla: “Ponovo je isti advokat.”

Rekao sam: “Ne mogu podneti to još jedno veče. Osećam kao da će mi otpasti glava. Počinjem da gubim razum, samo trzaju ovamo pa me trzaju onamo.” Rekao sam: “Ne mogu to podneti.” Skočio sam i rekao: “Reci im da nisam ovde,” i otrčao sam iza kuće.

Kada sam se vratio (Meda je veoma osetljiva na te stvari), sačekala me je na vratima, napola plačući; rekla je: “Bili, da li je to bio ispravan postupak?”

Znate već kakvi ste. A ja znam kakav sam ja. Rekao sam: “Pa naravno, nisam tada bio ovde unutra.” Znao sam da me je Bog osudio radi toga. Rekao sam: “Nisam onda bio ovde unutra.” Rekla je: “Ali bio si ovde kada je zazvonilo.”

64. Tog popodneva sam otišao da se molim za bolesnu bebu. I pre nego sam otišao od kuće, telefon je ponovo zazvonio i mali Josip je otrčao i podigao slušalicu i rekao: “Tata, da li želiš da kažem ljudima da nisi kući?” Vidite li kako greh izopačuje, kakva bi to porodica bila na kraju?

I. Jovanova 3.-ća glava i 21.-vi stih kaže: “Ako nas naša srca ne osuđuju, onda imamo slobodu pred Bogom.” Ali ako nas srce osuđuje, kako onda možemo imati slobodu pred Bogom? Mi

znamo da dokle god imamo neispovedeni greh, On nas nikada neće čuti. To je tvrdo, ali crkvi su potrebne takve stvari.

66. Onda sam počeo da se molim za tu bebu. I kada sam počeo da polažem svoje ruke na nju, Gospod me je ukorio i rekao: “Lagao si i nisi prikladan da se moliš za tu bebu.”

Okrenuo sam se prema čoveku; rekao sam: “Gospodine, sačekajte samo ovde. Moram nešto da ispravim.”

Pozvao sam advokata i sišao dole u kancelariju, pozvao sam ga unutra i rekao sam: “Gospodine, lagao sam. Naveo sam i svoju ženu na laž; rekla je da nisam bio kod kuće. A ja sam otrčao iza kuće. I ja sam to ispovedio i rekao sam mu o tome.”

Došao je do mene i stavio ruke na ramena, rekao je: “Brate Branhame, uvek sam imao u tebe poverenje, ali sada ga imam više nego ikad. Čovek,” rekao je: “koji je voljan da ispravi svoje greške...”

I rekao sam mu, rekao sam: “Počeo sam se moliti za bebu a Gospod bi jednostavno doneo osudu u moje srce, jer sam znao da sam loše postupio.”

Sutradan, žena je rekla: “Kuda ideš?”

Rekao sam: “U moju pećinu.”

72. I otišao sam gore u moju pećinu gore iznad Čarlstauna, gde sam godinama išao, i ušao sam tamo i ceo dan se molio: “Ooo, Bože, nemoj mi nikada dozvoliti da ponovo učinim tako nešto. Oprosti mi, Gospode, jer kada sam polagao ruke na bolesnike, onda sam osećao osudu.” I negde oko tri sata ujutro izašao sam napolje, i tamo je bila jedna velika stena, a ja sam se popeo na tu stenu i gledao u pravcu istoka, sa podignutim rukama i slavio sam Gospoda. Tamo je bila je tako velika tišina i ja sam rekao: “Gospode, ako ćeš samo... Jednom si prošao pored Mojsija i on je rekao da je to bilo onda kada si ga Ti metnuo u useklinu u steni i to je izgledalo kao Čovek s leđa.” Rekao sam: “Da li bi Ti to mogao ponovo učiniti, Gospode, da bi mi dao do znanja da mi je oprosteno?” I rekao sam: “Ako mi Ti pomogneš da mi to dođe u misli,” rekao sam: “Gospode, ja nisam baš mentalno jak, jer nemam obrazovanja.” Rekao sam: “I ja

pokušavam da služim Tebi. Ti znaš moje srce, i ja nisam... Nisam to trebao učiniti. Ja nisam želeo to učiniti. Kao da sam gubio razum, bio sam toliko nervozan, i ja sam to učinio u trenutku kada me je Sotona uhvatio.” Rekao sam: “Ako ćeš mi Ti oprostiti, onda dopusti da Te vidim, Gospode.”

73. I Bog koji je moj Sudija, upravo meni s bočne strane, na jednom malom mestu među žbunjem počelo je da se kovitla kao Vetar i To je došlo upravo sa strane pećine gde sam ja bio... i otišao u šumu. Ooo, brate, zahvatio me je mir koji prevazilazi svaki razum i plakao sam i klicao. Znao sam da su mi gresi oprošteni. Vidite, bio sam razjedinjen sa Bogom; i nisam mogao dobiti oslobođenje za bebu.

74. Ja... i sutradan, bio je jedan čovek iz Čikaga, koji je bio veliki čovek, jedan upravo obraćeni katolik. Srčani zalisci su mu bili otekli kao naduvana unutrašnja guma, i već duže vreme su to pokušavali iseći i trebali su, no on im to nije dozvolio. Konačno, dospao je do ličnih razgovora. Na tim ličnim razgovorima mi ostajemo dok ne otkrijemo šta nije u redu. I čovek je bio tamo sve dok Sveti Duh nije prošao kroz njegov život i prozvaao nešto što je on učinio kada je bio oltarski dečko u Katoličkoj crkvi. Rekao je: “To je istina. To je časna istina.” Rekao je: “Da li misliš da je to bilo protiv mene?”

Rekao sam: “To je jedina senka koju mogu videti u tvom životu.”

Vratio se nazad i rekao lekaru... rekao je: “U redu, da završimo sa ovim; imaćemo operaciju.”

A lekar je rekao: “Pa, proverićemo ponovo to staro srce.” I kada ga je pregledao, rekao je: “Vama nije potrebna operacija.”

77. Vidite: “Ako nas naša srca osuđuju.” Mi želimo potpuno oslobođenje. Mi ne želimo biti neka nazovi crkva. Mi želimo biti prava crkva – ili nikakva crkva. Želimo biti pravi hrišćani – ili uopšte ne biti hrišćani. Mi želimo potpuno oslobođenje od svojih navika, od svojih greha, od svojih zlih misli, od svojih zlih dela, od svog nemara, sve što bi mogli učiniti. Mi želimo potpuno oslobođenje, tako da kada ljudi budu dolazili u našu crkvu da za

njih bude moljeno, biće to samo jedna mala grupa, ne više od sto, do dvesta ljudi koji ovde sede, no oni će biti potpuno u Božijim rukama. I kada se molimo, onda će Bog čuti sa Neba. Bog želi nekoga koga On može držati u Svojim rukama, nekoga kome On može reći: “Ja u njega imam poverenja. Mogu poslati ovog Svog bolesnog slugu, u Branhamovu zajednicu u Džefersonvilu, jer su ti ljudi jednomisleni.” Nešto će se desiti.

78. Dakle, pogledajte šta On za nas čini u stanju u kom se mi nalazimo, šta bi On učinio ako bi bili jednodušni i jednomisleni. I jedino kako mi to možemo postići je, da ujedini svoja srca sa bratskom ljubavlju, povinovati se službama u crkvi i pastiru, a pastir da se povinuje Bogu; onda Bog deluje kroz pastira, kroz veće, sve do dole u crkvi, i svi zajedno smo jedna jedinica za Božije Kraljevstvo. Onda će Bog čuti kada mi imamo jednu ujedinjenu grupu. Neka vas ništa ne remeti. Nemojte se ničim zaplašiti.

Dakle, takvu vrstu osobe je Bog odredio da ide i da zauzme zemlju. Mojsije je bio potpuno predan čovek; on je bio čovek koji nije pravio kompromise. Ako je tamo i bilo nemira i svađa i tako dalje, on ne bi pravio kompromise. To je ono što Bog sada želi od nas.

80. Faraon je hteo da se nagodi, rekao je: “Mojsije, svi vi možete ići, no ostavite svoju decu, ili ostavite nešto svoje stoke ovde.”

Na taj način i đavo želi prići hrišćaninu. “Biće to u redu ako se učlaniš u crkvu, ali nikada nemoj oprostiti Džonsu. Biće to u redu ako možeš uneti svoj... Ako možeš ići... Ne moraš ostaviti pušenje, svoj alkohol, svoje laži, svoje krađe. Svoja zakeranja, ogovaranja, ti se ne moraš toga odreći. Samo se učlani u crkvu.”

No, Mojsije nije želeo kompromise; on je želeo kompletno izbavljenje. On je rekao: “Nećemo ostaviti niti jedno kopito iza sebe. Uzećemo sve što nam pripada, kada budemo išli da proslavljamo Gospoda.”

83. Takva bi i crkva trebala biti. “Uzećemo pravednost, uzećemo svetost, uzećemo Svetoga Duha, uzećemo ujedinjenu grupu, kada budemo išli pred oltar. Bićemo jedna prava grupa; ništa iza sebe nećemo ostaviti. Uzećemo sve. Neće ostati tamo iza nas niti jedno kopito.” Znete, i ljudi se mogu moliti na jedan takav način dok đavo ne odustane.

84. Tako je učinio Mojsije i njegova grupa. Oni su stigli tamo preko i došli pod krv. Ako ste primetili, dok nisu dospeli pod krv, tamo nije bilo potpunog oslobođenja. Sam Mojsije – bio je ujedinjen sa Bogom – no Izrael nije bio; tamo je i dalje bilo greha, i oni su gundali protiv Mojsija i rekli su: “Zašto ti to radiš? Ti samo više nevolje donosiš na nas;” jer je Faraon duplirao njihovu normu proizvodnje cigala i tako dalje. Mojsije je bio onaj, koji je bio potpuno u Božijim rukama, totalno odvojen od čuvanja ovaca, do čuvanja Božijih ovaca. On je sebe potpuno predao; no ljudi se nisu predali, zato što je među njima i dalje bilo mrmljanja.

85. Jedno veče kada je Bog odredio da jagnje treba biti ubijeno (tip Hrista), i izop –miloduh, što je korov (jednostavno, ponizno) bio je umočen u krv i namazali su je na okvir od vrata i onda je Izrael postao potpuno oslobođen, jer ni kopito nisu ostavili za sobom. Sve to je pripadalo onima koji su bili oslobođeni. Njihove porodice, njihovi voljeni, sve je bilo oslobođeno kada su potpuno došli pod krv.

86. To je kada će crkva biti potpuno oslobođena, kada sve dođe pod Krv. Kada vaši gresi dođu pod Krv, kada vaše pušenje, vaše kockanje, vaše varanje, vaša krađa, vaše laži, kada sve dođe pod Krv, onda će tamo biti potpuno oslobođenje. Ako ste nekome nešto sagrešili, ispravite to. Vi to ne možete staviti pod krv, neće tamo ostati. Vi to ne možete staviti ispod. Nešto vam neće dozvoliti da to učinite. Kada ste vi sami potpuno i kompletno došli pod Krv, biće tamo potpuno oslobođenje. Onda ćete vi imati slobodu kakvu nikada ranije niste poznavali; kada sve budete stavili pod Krv i pokorite to Božijem Kraljevstvu. Onda će tamo biti potpuno oslobođenje.

87. Isus je bio u potpunosti – totalno Čovek. Mogao je plakati kao čovek, mogao je jesti kao čovek; On je mogao postati kao čovek. I On je u Svojem telesnom biću bio u potpunosti i totalno čovek. A u Svom Duhu, On je bio u potpunosti Bog; tako da je On Svoje telo potčinio Duhu koji je bio u Njemu. Vidite li, On je bio iskušan u svim stvarima kao i mi. On je bio Čovek – ne anđeo. On je bio Čovek. On je imao želje i iskušenja upravo kao što ih i mi danas imamo. Biblija je rekla da je On imao. On je bio Čovek, ne anđeo izvan mogućnosti iskušenja. Poslanica Jevrejima 1. kaže da je On bio... Poslanica Jevrejima 1:4 kaže da je On bi načinjen manjim od anđela. On je bio Čovek, potpuno čovek; i Bog je uzeo potpunog Čoveka da bi doneo potpuno oslobođenje. On Ga je ispunio Svojim Duhom; Sveti Duh je bio u Njemu bez mere. I On je bio iskušavan kao što smo i mi bili. I On je bio u potpunosti Bog. On je to dokazao kada je podizao bolesne, kada je zaustavio prirodu, uzburkane talase i moćne vetrove. Kada je govorio drvetu i tako dalje, oni su Mu se pokoravali. On je iznutra bio Bog. I On je mogao biti Čovek, jer On jeste bio Čovek, ali se u celosti i potpuno predao kao Čovek u Božije ruke za Božiju službu. On je naš primer.

88. Mi smo muškarci i žene. Takođe smo i Hrišćani. Ako je On naš primer, hajde da onda u potpunosti da se predamo u ruke Svetog Duha, da bi bili podanici Božijeg Kraljevstva.

On je bio u potpunosti Čovek; i On je bio u potpunosti Bog, ali On je predao Svoj prirodni deo i Svoj fizički deo, Svoje Sopstvene misli, Svoja Sopstvena dela i Svoje Sopstvene brige i... “Ja činim samo ono što je Ocu ugodno.” Tu ste vi. Totalno oslobođen od ljudskog bića... Sveštenici su došli do Njega, veliki ljudi i rekli su: “Ravi, *tako-i-tako*,” i pokušali Ga podmititi za njihova udruženja i denominacije, no On je bio potpuno oslobođen, jer je verovao Bogu.

Zar nije psalmista rekao: “Izbaviću Ga, jer se potpuno u Mene pouzdao.” Vidite? “Izbaviću Svog ljubljenog od pasa, jer se u Mene pouzdao.”

91. Jednog časa, kada dođemo do kraja svog životnog puta, ja to želim za svoj život; i znam da i vi to želite za svoj. Želim da mi On kaže: “Izbaviću ga iz čeljusti smrti, jer se u Mene uzdao. Izbaviću ga iz groba tog uskršnjeg jutra, potpuno ću Ga izbaviti – i dušu i telo i duh, zato što se u Mene pouzdao.”

92. Sva Isusova dela su bila kompletna; sve je bilo kompletno, potpuno oslobođeno. On je potpuno oslobodio gubavca od gube. On je potpuno oslobodio ženu sa odlivom od tečenja krvi. On je potpuno izbavio svet od greha, kada je umro tog dana kao Pomirna Žrtva. On je potpuno oslobodio od svakog greha. On je oslobodio crkvu. Tako da nema potrebe da živimo kao ljudi koji su ostali bez privilegija. Nema razloga da živimo poraženi život, zato što je on porazio đavola i uzeo je sva poglavarstva i sile – potčinio ih je pod Svoje noge, i one nemaju više legalna prava da vladaju nad vama. Mi smo hrišćani, ispunjeni Svetim Duhom. Mi ne moramo da up... Ne mora đavo da upravlja nama. Hrist nas je oslobodio: potpunim oslobođenjem, oslobodio nas je od zla, oslobodio nas je od greha, oslobodio nas je od navika, oslobodio nas je od priča, oslobodio nas je od loših ljudi, i oslobodio nas je od svakojakih prljavih stvari. On nas je u potpunosti izbavio i stavio u Svoje svete ruke - jedno kompletno i potpuno oslobođenje.

93. On nas je oslobodio od naših bolesti; On nas je oslobodio od bolesti, jer imamo pravo vlasništva na to. Haleluja. “On bi ranjen za naše prestupe; Njegovim ranama mi se iscelismo.” On je naš Iscelitelj. To je razlog, što je ta mala žena, obolela od poliomelitisa, koja se brinula za svog muža, na smrt bolesnog od raka. Ušla je u oblasti Božije Prisutnosti; ona je imala vere i ona... Lekari su učinili sve što su mogli... i ona je sledila Božije upute i bila je potpuno oslobođena.

94. Apostoli su imali potpuno oslobođenje, apsolutno potpuno oslobođenje. Zašto? Zato što su oni u celosti i potpuno bili ispunjenji Svetim Duhom. Kada ste samo crkveni član i rukujete se sa pastirem, ili neka... imate neko malo iskustvo skakanja, klicanja ili govora u jezicima ili još nešto; a još uvek imate

pakosti u svom srcu, čudne postupke, govorite laži, pušite, žudite za ženama, tamo se još nešto nije desilo; nešto je pogrešno: “Jer onaj koji voli svet, ili stvari ovog sveta, Božija ljubav nije u njemu.” Bili ste loše vođeni. “Po njihovim rodovima poznaćete ih.”

95. Svi mi zajedno želimo biti ujedinjeni sa Svetim Duhom. Svaki član treba da bude ujedinjen jedan sa drugim. Jer se Božija ljubav izlila u srca naša Duhom Svetim; To nas očičava od svih nepravednosti; mi smo oslobođeni od stvari ovog sveta. Isus je rekao: “Po tome će svi ljudi znati da ste Moji učenici, kada imate ljubav jedni prema drugima,” kada jedan član voli drugog člana toliko da bi i umro za njega.

96. Kada jedna zla stvar počne, nešto iz spoljašnjeg sveta, dođe neka mala žena i kaže: “Dakle, pogledaj dragi, biće za tebe bolje ako učiniš ovo i ono, nosiš ovo ili to učiniš ili učiniš ovo i udaljiš se od tih gomile svetih valjača,” ili tako nešto poput toga.

Mi smo toliko ujedinjeni sa Bogom. Kažete: “Pa, brate Branhame, to je jedno užasno iskušenje.” Ali Hrist je umro radi te svrhe. Đavo je poražen. Mi želimo potpuno oslobođenje. Mi želimo crkvu koja je čista, sveta i nepreljubnička, oprana u Jagnjetovoj Krvi, ispunjena Svetim Duhom, znacima, čudesama i znamenjima. [Prazno mesto na kaseti-Izdavač.]... svi potpuno oslobođeni. [Prazno mesto na kaseti-Izdavač.]

98. Dragi Bože, Ti ne uzimaš stvari dok nisu u potpunosti oslobođene. Ne možeš primiti žrtvu koja ima na sebi krivice. Nikada nećeš primiti molitvu dok je u pozadini te osobe greh. Ti to upravo ne možeš učiniti, Gospode. Ti to nisi učinio u prošlim dobima i ne možeš ni danas. Žrtva mora biti bez krivice. I... Gospode Bože, pošto mi sebe polažemo na oltar kao jedan žrtvovani život, oduzmi to od nas, svu krivicu greha. Ja ću potpuno položiti svoju dušu i telo i svoju snagu i svoje napore, sa ovom crkvom jutros na oltar. Očisti nas Svojom Krvlju i oprostí nam svaki greh koji smo učinili. I neka veliki Sveti Duh izobilno prebiva u nama, neka Njegova Prisutnost ide sa nama jutros iz ove zajednice, tako da znamo unutar sebe da nam je On oprostio.

I onda će biti molitva: “Oprosti nam naše prestupe kao što mi opraštamo onima koji sagreše protiv nas.” Daruj to, Gospode.

Budi Ti blizu nas sada, blagoslovi nas dok se ponovo ne sretnemo na večernjoj službi. Neka bi ušli unutra sa čistim rukama i čistim srcem, koje Ti nećeš odbaciti, jer mi želimo kompletno i u celini oslobođenje od bilo čega, Gospode, što bi nas zadržalo da budemo svetlost svetu, sveća koja je postavljena na brdu, ne sa korpom preko nje, nego sveća koja je postavljena na brdu, koja daje svetlost da bi ljudski koraci bili vođeni na ispravan put. Daruj to, Oče. Mi to tražimo u Isusovo Ime. Amen.

100. Zamoliću Doka, mislim da je on tamo nazad, ili jednog od prisutnih đakona, da omogući da crkva ovo pročita. Dok, dođi i stavi ovo na oglasnu tablu tako, da bi crkva mogla to videti dok izlaze napolje. I brat Kolins, ako je ovde... Da li je ovde brat Kolins? Dajte mu ovaj drugi.

U redu, gospodine, videćemo šta... [Brat Branham pauzira-Izdavač.] To je neko ko želi lični razgovor. To je uvek darovano. Drago nam je. I ja imam te lične razgovore. Vidite, ono što vi trebate činiti je da pozovete taj broj koji je ispisan napolju. Mi smo imali toliko puno nevolja gore kod kuće; pa crkva to zna. To su stranci. Crkva o tome zna. Trebalo bi biti stavljen mali komadić... Postaviću to i ovde u crkvi, za pridošlice. Vidite li, ima ih tako puno, da se mi ne možemo za sve njih pobrinuti, samo u određenom broju. Vidite? I mi... I ako ćete samo pozvati nadzornika 2-1519, nadzornik. I bilo koji broj koje može videti svako ko želi... Uvek mi je drago da se sretnem sa ljudima, ali mi imamo uobičajeni sistem. Neki su već zvali, nekolicina, Vidite? I mi smo upravo dolazili jedno po jedno. Onda tamo je... Dešavalo se da smo imali samo izbor nasumice, bilo kako, obišli i preskočili; a ljudi su odlazili kući razočarani i sve ostalo. A sada imaju sve sređeno. I to je ono o čemu mi sada želimo da govorimo Vidite? Sve dovesti u red, upravo da bude savršeno. I biće mi drago da vidim tu dragu grupu, ako će oni samo pozvati upravnika 2-1519, -1519, i gospodina Merciera ili gospodina Goda, nekoga, oni će vam odgovoriti na telefon i rećiće vam

upravo tačno kada možete imati susret. Imamo to mesto tamo napolju, aklimatizovano i spremno da primi te ljude i da se za njih molimo. Nama je upravo drago da to učinimo.

102. Dakle, razlog što ne dolazim u crkvu – ljudi misle da se ja pokušavam udaljiti od njih; to nije tako. Ja pokušavam da se držim tačno reda. Vidite, to je ono što ja želim biti, upravo neću gledati ko je ko. Ma koja osoba, bilo ko, ma gde, bilo kada... Vidite? Boja i veroispovest sa time nemaju nikakve veze. Mi tamo odlazimo da se sretnemo sa ljudima. I ako oni imaju potrebu, mi ostajemo tamo sa Bogom dok se to ne reši. I ako oni žele znati bilo šta o skupovima, naravno mi se za to pobrinemo; to je samo po vodstvu Svetoga Duha. I to je taj put, mislim da je to upravo; to je onda upravo za sve jednako. Tako da nema gledanja ko je ko, nema.

103. Da li je bilo tamo jutros ljudi, koji su došli da za njih bude moljeno, koji su bolesni i žele molitvu? U redu, zar nema? Onda, hajde da otpevamo jednu dobru pesmu proslavljanja. Šta bismo mogli jutros pevati? “*Šta Može Oprati Moj Greh?*” Da li je znate, Tedi? “*Ništa Samo Krv Isusa.*” Šta može... [Jedna sestra u zajednici govori o jednoj ženi koja je veoma bolesna – Izdavač.] U redu, sestro. Da li želite sada da se molimo za nju? Moliću se za tu damu, položite ruke na ovu ženu ovde. Hoćete li pognuti svoje glave na minut zajedno sa mnom, tiho sada.

104. Dragi Bože, ovde je jedna dama koja je veoma bolesna. Naša sestra je izložila telo...?... čak da bi uzela rak od drugih, stoji u tom prolazu radi drugih. No, Ti si je izbavio od toga, Gospode. Pre nekoliko dana kada su te stvari bile obznanjene, neka ona to onda vidi sama za sebe, Gospode; ona će znati da to dolazi od Tebe. Polažem ruke na nju, i molim za milost za tu drugu ženu. Neka bi Božija milost, sila Svetog Duha...?... naša srca Gospode. Otkrij nam to najpre...?... Onda znamo da imamo naklonost pred Bogom, imamo mir sa Bogom i mi dobijamo ono što smo tražili, zato što nemamo osudu. Daruj to, Gospode. Molim se u Ime Isusa. Amen. Hvala vam, gospođo. U redu.

Šta može oprati moj greh?
Ništa, samo Krv Isusa;
Šta mi ponovo može vratiti zdravlje?
Ništa samo Krv Isusa.
Ooo, dragocena Krv,
Što pere greh sav;
Za drugo ne znam ja,
Ništa samo Krv Isusa.

105. Koliko vas oseća da su svi vaši gresi pod Krvlju? Pevajmo sada to sa podignutim rukama.

Šta može oprati moj greh?
Ništa, samo Krv Isusa;
Šta mi ponovo može vratiti zdravlje?
Ništa samo Krv Isusa.

A sada, dok spuštamo ruke rukujmo se oko sebe.

Ooo, dragocena Krv,
Što pere greh sav;
Za drugo ne znam ja,
Ništa samo Krv Isusa.

Da li Ga volite? Amen.

Ooo, kako volim Isusa,
Ooo, kako volim Isusa (Sada se držite toga, neka se sada svako osloni na Boga.)
...kako volim Isusa,
Zato što je On najpre ljubio mene.
Nikada Ga neću napustiti...